

заматъ на столъ въ пѣстыната, тѣй ще сѣ въздигни сынъ чело-
вѣскій, и сѣкой който вѣрва въ него, не ще да погине, но ще има жи-
вотъ вѣчный: защото богъ не проводи сына своего да сѣди свѣта, но
да го спасе.

ТЪЛКОВАНИЕ.

Исусъ христосъ като доказвалъ на Никодима колко е потребно кръ-
щеніе за челоѣческото спасеніе, никодимъ не може да разѣмѣе. За
тѣй рече Исусъ: вы не можете да разѣмѣете земненното кръщеніе, но
ако ки рекъ за моето небесно рожденіе и промишленіе, него какъ ще
разѣмѣете? като никой не е ходилъ на небето, само онъй, който сле-
зи отъ небото сынъ челоѣческій, който е и сега на небето. Никодимъ
не вѣрвалъ Исуса Христа чи е богъ, но мислелъ го да е нѣкой про-
рокъ: За тѣй мѣ дѣмаше Исусъ: разѣмѣй о никодиме чи азъ сѣмъ
богъ и челоѣкъ! дошелъ сѣмъ отъ небото непостижимо, и сѣ челоѣ-
чеството сѣмъ на землатъ, а сѣ божеството сѣмъ и на землатъ и
на небото и на сѣкое мѣсто. Не сѣмъ пророкъ о Никодиме както
ма мислишъ ты: защото никой пророкъ не е ходилъ на небото,
но сѣ умрели и изгнили въ землата, като сичките челоѣцы. Са-
мо сынъ челоѣческій, който слези отъ небото да спасе челоѣцыте,
отъ дѣволското робство. Той сѣ нарече сынъ челоѣческій: защото
прѣмъ тѣло челоѣческо, а сынъ божій сѣ нарича: защото богъ отецъ го
родилъ сѣ рѣчь (мисленно) предъ сичките вѣкове и времена. Но как-
то перкото мѣ рожденіе отъ бога отца не може да сѣ постигни сѣ че-
лоѣческій умъ, тѣй и второто мѣ рожденіе отъ свѣтаа дѣва маріа
не сѣ постига: защото той слези отъ небото сѣ божеството непости-
жимо, което облечи сѣ челоѣчество отъ маріа дѣва, и сѣ яки на зе-
млатъ като челоѣкъ, сѣ дѣ сѣщество: божественно и челоѣческо.
Сѣ челоѣчеството страда, распеса, умре и сѣ погреба, а сѣ божество-
то слѣзи ко ада, потъпка смъртътъ и възкрасна отъ гроба. Сѣ боже-
ството доди невидимо отъ небото, а сѣ челоѣчеството отиди види-
мо най горе отъ сичките небеса, и сѣдна отъ дѣснатъ странъ на бо-
га отца, гдѣто си вѣше. Отъ гдѣто ще доди пакъ сѣ голѣмъ слава,
да сѣди сичкій свѣтъ.

Той предсказа своатъ кръстнъ смъртъ, сѣ мойсеовѣтъ възди-
гнѣтъ зама въ пѣстынатъ, като ясно предсказваше Исуса Христа.
Защото евреитѣ когато излѣзоха отъ египетъ, и вѣха въ пѣстынатъ
едомла, тамо милостивый богъ имъ пѣраше манна отъ небото, и е-
дѣха до ситость. Но тѣ като сѣ наситѣха, начинаха да хлѣбѣтъ бо-
га, мойсеа, и дѣмаха: до кога се манна ще едеме? защо богъ не про-
води хлѣвъъ мясо и дръги ястїа? Тога богъ сѣ прогнѣви на тѣхно-